

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Cypriot

1904-01-01

þÿ š í à á¹ ¿ â - ± á . 199

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8964>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Δ'—ΑΡΙΘ. 199.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1904

ΤΟ 1903

Ἐν πάλιν ἔτος μᾶς ἀπεχαιρέτισεν ἀπὸ τοῦ μεσονυχτίου τῆς χθὲς, βυθισθὲν, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ πεπερασμένη τῶν θνητῶν ἀντίληψις, εἰς τοῦ χρόνου τὰς ἀπεράντους ἀδύσους, μέγα δὲ μέρος τῶν κατοίκων τοῦ πλανήτου μᾶς μὲ τὰς ἀρίστες τῶν ἐλπίδων χαιρετίζει σήμερον τὴν αὐγὴν τοῦ χιλιεστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ τετάρτου Σωτηρίου ἑ- τους.

Ἀλληλουχία γεγονότων πεικίλων, σημασίας δὲ καὶ βαρύτητος μεγίστης, συνετάραξε τὴν εἰκουμένην σύμπασαν κατὰ τὸν διαρρέυσαντα ἑναυτὸν, καὶ οἱ δύσμοιροι βροτοὶ πολλάκις συνεκλονί- σθησαν ἀπὸ τὰ συναισθήματα ἐκείνα, ἅτινα ἐξεγείρει ἡ προσέγγισις καταγί- δος, ἥτις καίμιν ἀγνώριστον τὸ μέρος εἰς ὃ ἤρπεν ἐσκήψαι.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

—τῆς τε ἑγγύς καὶ τῆς ἀπώ—ἥτις πάν- τοτε καὶ ἐφ' ὅσον ἐξικινούνται αἱ παρα- δόσεις τοῦ ἀνθρώπου ὑπῆρξεν ἡ κοίτις γεγονότων ἀνυπερβλήτου μεγαλείου καὶ παγκοσμίου σημασίας, πλειστάκις κα- τὰ τὸ 1903 προέκυψεν ὁ κίνδυνος τοῦ πυρός, ὅπερ ἐκρηγνύμενον ἠπειλεῖ νὰ μεταδοῖ καὶ εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια.

Καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐγένετο μᾶρ- τυρὸς τῶν προσπαθειῶν τὰς ὁποίας οἱ ἰθύνοντες τὰς τύχας του κατέβαλον πρὸς πρόληψιν καὶ καταστολὴν τοι- ούτου κινδύνου, λήγοντος δὲ τοῦ ἑναυ- τοῦ, δύναται τις νὰ εἰπῇ, αἰσθημάτων ἀ- νακουφίσεως καὶ θάρρους ἐπικρατοῦσι, χωρὶς ὁμῶς παντάπασιν νὰ ὑπάρχω- σι δεδομένα, ὥστε νὰ καταστῶ- σι τὰ αἰσθήματα ταῦτα σταθερὰ καὶ ὀριστικά, τουλάχιστον ἐφ' ἱκανὸν χρό- νον.

Καὶ τοιαύτην ἀβεβαίαν καὶ ἀπειλη- τικὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν ἀ- νατίλλον ἀπειλεῖ τὸ ἔτος 1904.

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΗΜΩΝ

Ἡμεῖς ὁ ἕλαχιν ἡ εὐγενεστέρη ἀλλὰ συγ- χρόνως καὶ ἡ βαρύτερα μοῖρα καὶ ἡ πε- ρικειτωδεστέρη σταδιοδρομῶν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο συνησθάνθη τὸν κληρονομήσαν ἐκ

τῆς ἀνελλείας τῶν γεγονότων κατὰ τὸν λήξαντα ἑναυτὸν. Δὲν εἰμεθα δὲ ἡμεῖς, οἵτινες πρῶτοι θὰ εἰπωμεν, ὅτι ὁ Ἑλ- λητισμὸς πλέον παντὸς ἄλλου θὰ ὑ- φίστατο τὰ ἐπακόλουθα, —ὦν τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος ἐν δύναται ἀκριβῶς τὰ ὑπολογισθῆ—τῆς ἐνοσηφείας καὶ ἐκ- ρήξεως μιᾶς καταγίδος ὡς ἐκείνη δι- ἥς ἠπειλεῖ τον πολιτισμὸν ἢ ἐν Μα- κεδονίᾳ σχεδιασθέντα ἐπιδρομῆ τῶν ἀ- πογόνων τοῦ Κροῦμμου.

Καὶ οὐδαίς ὑπῆρξεν ὁ ἀντιπῶν, ὅτι τὰ ἐπακόλουθα ταῦτα θὰ ἐκρινον τὴν τύχην, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, τὴν ζωὴν ἢ τὸν θάνατον τῆς φυλῆς ἐκείνης, ἥτις ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου λαβούσα τὸ φῶς καὶ τὸ πῦρ, μετέπλασε τὸν κόσμον, συντίθειν εἰς τὴν σημερινὸν θρίαμβον τοῦ πολιτισμοῦ, δικαιοτάτα διὰ τοῦτο καλουμένην γυνῶς Μήτηρ τῶν ἔθνων.

ἌΛΛ' ΟἶΑΝΔΗΠΟΤΕ

Ἐκβασιν καὶ ἀνέλαμθανε πᾶσα κίνησις ἐν τῇ ἑγγύς Ἀνατολῇ, μόνον οἱ λίαν ἀ- καισιδόδοξοι καὶ οἱ μὴ μελετῶντες τὰ δι- δομένα καὶ τὰ πράγματα ἠδύνατο νὰ ὑ- πολογιζῶσιν ὡς ἐξ Ἰσοῦ ἐξαρτωμένην ἐξ αὐτῆς τὴν ζωὴν ἢ τὸν θάνατον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐχαι ὁ Ἑλληνισμὸς δυνάμεις—ὡς ἀπέδειχθη ἐκ τῶν μυρίων ἱστορικῶν πε- ρικειτωῶν καὶ μεταβολῶν δι' ὧν διήλθε καὶ ἄς ὑπέστη—ὁποίας οὐδέμια φυλὴ ἐπὶ τῆς γῆς κέκτηται δυνάμεις, αἵτινες ἔχουσιν αἰωνίαν καὶ ἀείζων τὴν ὕψην.

ΚΑΙ ΟΠΩΣ

Ἐκάστοτε, ἀντλῶν ἐκ τοῦ ἀναταβλήτου τῶν δυνάμεων τούτων ὁ Ἑλληνισμὸς, νικηφόρος ἐξῆλθεν ἐκ καταγίδος ἀνη- κούτων διὰ πᾶν ἄλλο ἔθνος, καὶ πρὸ τῶν ὁμοίων ἐκθαμβοὶ ἴστανται οἱ αἰῶνες, οὕτω καὶ σήμερον, ἀντλῶν ἐκ τῶν οὐ- νάμεων ἐκείνων, ἀνασυνταττόμενος, καὶ διαπνέμενος ὑπὲρ τῆς αἰτιολογίας, τοῦ θάρρους, καὶ τῆς πεποιθήσεως, ἅτινα ἰδιάζουσι μόνον αὐτῷ, ὅ' ἀντεμετώπι- ζεν εἰς ἀθήποτε θύελλαν καὶ νικηφόρος ὅ' ἀνέκυπτεν.

Εἰς ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΜΑΣ

Ἡμεῖς ὅπως ἔχει σήμερον δύναται ἀλη- θῶς νὰ προστιμωθῇ πρὸς ἀπὸ τῆς δάμανας. ἥτις ἡμῶς ἀπεύχεται ἡμεῖς τινὰ, τὴν γεικῶς προαισθανομένην ἡγε- γυάτην, ὅ' ἀπέτελλετο φαινότατον ἀ- δάμαντα τοῦ Ἑλληνικοῦ Στίμματος,

διήλθε κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1903 ἐπο- χὴν ἀναζωογονήσεως.

ΚΑΜΦΘΕΙΣΑ ἸΠΟ

καταστρεπτικώτατου αὐχμοῦ, τοῦ ἐπι- κρατήσαντος κατὰ τὰ δύο προηγούμε- να ἔτη, ἤρξατο ἀναλαμβάνουσα κατὰ τὸν διαρρέυσαντα ἑναυτὸν, χάρις ἀπο- κλειστικῶς εἰς τὴν θεῖαν βοήθειαν.

Διότι, ὑφισταμένη ἔτι, ἀν καὶ διατε- λούσα ὑπὸ τὴν αἰγίδα ἐνδὸς ἐκ τῶν μάλ- λον φιλελευθέρων λαῶν τῆς γῆς, τὸ δόξος βαρυτάτου φόρου ὑποτελείας, οὐδόλωσ δύναται, καίπερ δυναμένη, νὰ βοηθήσῃ ἑαυτὴν εἰς δυσχερεῖς καὶ ἀν- τιξόους περιστάσεις.

Διὰ τὸν φυσικὸν τῆς πλοῦτον καὶ τὴν μοναδικὴν γονιμότητα τοῦ ἔδαφους τῆς οὐδὲν πράγματι θὰ ἦτο πρὸς αὐτὴν ἀ- φορία ἐνδὸς ἢ δύο ἔτων, ἑλλειψὶς δηλα- δὴ βροχῶν, ἄλλως ἐχόντων τῶν πρα- γμάτων.

ἈΛΛΑ ΘΕΙΑ

συνόρσει, ὡς ἐπορευν, τὸν πικρὸν ἄρτον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐτρέφετο ἀκόμη μέχρι τῶν μέσων τοῦ λήξαντος ἔτους, καὶ τὸν ὁποῖον ἐπρομηθεύετο ἐκ τῆς ξί- νης, δαπανήσασα καὶ τὰ τελευταία λεί- ψανα τῶν βαλαντίων τῆς, ἀντικατέστη- σεν ἐγκαίρως ὁ γλυκύς τῆς γῆς τῆς, οὐτινος ἡ παραγωγή ἀφθονος μὲν ὑπῆρξε κατὰ τὴν λήξαντα ἐσοδείαν, ἀφθονωτά- τη δὲ προμηθεύεται καὶ κατὰ τὴν ἐπι ἡύραις. Παρὰ πᾶσαν δὲ τὴν ἀπίστευτον ἀτέλειαν, μεθ' ἧς γίνεται ἡ καλλιέργια τοῦ Κυπριακοῦ ἔδαφους, ἀπομένουσι περισσεύματα δημητριακῶν, ἀξίας ἐκατοντάδων χιλιάδων λιρῶν, δι- αθέσιμα δι' ἐξαγωγὴν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ

πνεύμονος, ὡς δύναται νὰ χαρακτηρι- σθῇ ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον δι' ἐκάστην χώραν, οὐδὲν ἔχομεν νὰ ση- μειώσωμεν τὸ ἔκτακτον κατὰ τὸν λή- ξαντα ἑναυτὸν. Εἰμεθα ἀπελπιστικῶς ὀπίσω, βρῶσιν αἱ ἐπίσημοι στατιστικά.

Καὶ δυστυχῶς διὰ τὴν ἀσύλληπτον ὀικὴν εὐημερίαν τῆς Κύπρου εἶνε φό- βος νὰ ἰσχύῃ τοῦτο ἐφ' ὅσον πολλά ἀλλὰ ἰσχύουσι, μετακλιθεῖς ἐπὶ τὴν ναταὶ γὰρ καταλεχθῆ πρὸ παντὸς πρὸς λειψίς τῆς μετὰ τοῦ ἐξωτικῶν συγκοι-

ΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑΥΤΗΝ

Ἡμεῖς ὅπως ἔχει σήμερον δύναται ἀλη- θῶς νὰ προστιμωθῇ πρὸς ἀπὸ τῆς δάμανας. ἥτις ἡμῶς ἀπεύχεται ἡμεῖς τινὰ, τὴν γεικῶς προαισθανομένην ἡγε- γυάτην, ὅ' ἀπέτελλετο φαινότατον ἀ- δάμαντα τοῦ Ἑλληνικοῦ Στίμματος,

ἀποκλεισμού αὐτῆς ἕνεκα τῆς εἰς τὰς πύρας ἐμφανίσεως τῶν δύο μεγάλων κακῶν, τῆς χολέρας καὶ τῆς πανώλους, ἀπὸ τῶν ὁποίων μᾶς ἐσώσε τὸ ἀγρυπνῶν ὄμμα τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

Ἄλλ' ἤδη ὑποφώσκεισιν ἐλπίδες ταχίστης θεραπείας τῆς ἐπιζήμιου ταύτης ἐλλείψεως χάρις εἰς τὴν ὀψιγενῆ ἔστω ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεώς μας, ὅτι διὰ τὴν ὑπαρξίν συγκαινωνῶν ἀπαιτεῖται πρὸ παντός ἡ ὑπαρξίς φιλοξένων λιμενικῶν κατασκευασμάτων.

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

τοιούτου ἀξίου λόγου. Ἐπερ βλέπει τὸ φῶς ἐν Κύπρῳ μετὰ πάρεδον αἰώνων ὀλοκλήρων, ἰγγίζει ἡ κατασκευὴ εἰς τὸ τέρμα, ἐξακλουθῆσασα καθ' ἑλόν τὸν λήξαντα ἐνιαυτόν.

Ἄλλὰ καὶ ἑτέρου σημαντικοῦ ἔργου κοί ἀπαραίτητου διὰ τὴν ὠθησιν τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως, τῆς σιδηροδρομικῆς δηλαδὴ συγκαινωνίας, ἡ ἐναρξίς τῆς κατασκευῆς κηρύσσεται ἤδη ἐν τῇ Νήσῳ μας. Διὰ ταύτην ὁμοῦς εἶδει ν' ἀνατεῖλη τὸ 1904, κοί μόλις σὺν ταῖς τελευταίαις τούτου πνοαῖς μέλλομεν ν' ἀκούσωμεν, Θεοῦ θέλοντος, τοὺς συριγμοὺς τῆς πρώτης ἐν Κύπρῳ ἀμαξοστοιχίας.

ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

μας ἡ Σύνοδος κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, δὲν ἐπιοικίσει βεβαίως τὴν χώραν δι' ἐπωφελῶν νεμεθετημάτων, καίτοι προύκειτο νὰ σχεφθῆ περὶ πολλῶν καὶ σοβαρωτάτων.

Γεωργικὴ Τράπεζα, ὁ περὶ Ἀρχαιοτήτων νόμος, τὰ Ἀρχειονετικά, ἡ Παιδεία, καὶ πολλὰ ἄλλα οὐχὶ ἡττονος σημασίας, μόλις ἤλθον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς πρασίνης Τραπεζίης καὶ ἐρρίθθησαν εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων. Καὶ ὁμοῦς ἡ Κυβέρνησις, εὐδαίμων δύναιται νὰ ἀρνηθῆ, τουλάχιστον εἰδείξει προθυμίαν ν' ἀκούσῃ τὸς γνώμας τῶν ἀντιπροσώπων ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων τῆς τούτων.

ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΙΑΝΟΥ

Μουσείου ἡ Ἰδρυσις εὐδαί βῆμα ἐποιήσατο καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Μὲ τὴν ἐλλείψιν δὲ καὶ ἐνός νόμου περὶ ἀρχαιοτήτων, ἀξίου τῶν χρόνων καθ' οὗς ζῶμεν, παρέστημεν καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εἰς ἀσυνήθη ἀρχαιολογικὰ σκάνδαλα.

Η ΠΑΙΔΕΙΑ

ἐν Κύπρῳ, ὅπως ἔχουσι σήμερον τὰ πράγματα, δυστυχῶς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐπαρκῶς προσετατισμένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄλλ' ὡς πρὸς τὴν Μίσσην Ἐκπαίδευσιν εὐτυχῶς πλείστα καλά ἔχομεν ν' ἀναφέρωμεν περὶ τῆς δράσεως τῶν πολιτῶν, κινουμένων ὑπὸ τῆς ἐμφύτου τῆς Ἑλληνικῆς φιλομαθείας.

Ἡ ἀναγνωρίσις τοῦ Παρθενώγιου τοῦ Λευκωσίας ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς Ἰσοβαθμίου πρὸς τὰ Ἀρσάκεια, ἀποεῖλε ἑξαιρευτικόν γεγονός ἀξιολογώτατον τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀνταποκρινόμενον καὶ πρὸς ὁλοκλήρου τῆς Νήσου τὰ ἰδιώδη, τιμῶν καὶ

Χρόνια πολλά καὶ εὐτυχῆ εὐχεταί ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει εἰς τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας αὐτοῦ ὁ «Κύπριος»

τὴν ἐργασίαν τῶν Καθηγητῶν τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου, οἱ πλείστοι τῶν ὁποίων διδάσκαυτιν ἐν τῷ ἐρημίνῳ ἰδρύματι.

ΕΠΙΕΠΡΩΤΟ ΟΜΩΣ

ἡ περὶ τῆς ἐλόγου συνέδοος τῆς Βουλῆς μας νὰ ἐπιτραφῆσθῆ διὰ γεγονότος πρωτακούστου, καὶ οὕτω τὴν διορατικότητά τῶν ἀντιπροσώπων τιμῶντος οὕτω τὰς ἀρχὰς τῶν Ἀγγλων.

Ἐνοοῦμεν τὸ ψήφισμα τοῦ Ὁθωμανοῦ ἀντιπροσώπου περὶ ἀποδώσεως τῆς Νήσου εἰς τὴν Τσερκίαν, ἐν ἣ περιπτώσει ἐγκαταλήθη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, τοῦθ' ὅπερ ἐγένετο δεκτὸν διὰ τῆς ψήφου τῶν ἐπιστῶν μελῶν.

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ

προκάλεσε κακίτην ἐντύπωσιν καθ' ὅλην τὴν Νήσον εἰς αὐτῶς συνίδη. Καθόσον ἀβλαβὲς ἀπολύτως ὑπῆρξε διὰ τὸ ἔθικόν μίλλον τῆς Νήσου

Καὶ ἐξ ἐνός μὲν ὁ κ. Τσαμπεραῖν, ὁ πουργός ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν, διὰ τῆς γνωστῆς ἐπιστολῆς του, δι' ἧς ἐπληροφόρει ἀπλυστάτα ὅτι ἡ Μεγάλῃ Βρετανία δὲν σκοπεῖ νὰ ἐγκαταλίπη τὴν Κύπρον, ἐξ ἄλλου δὲ μίαν λακωνικὴν τῆ γράμμη τοῦ κ. Θ. Π. Δελιγιάννη, κρωθυπουργοῦ τότε, ἐπὶ τῆς συντάκτῃ Ἀθηναϊκῆς ἐναδελφου ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅτι εἰ ἡ Ἀγγλία ἐψηφισαν ὑπὲρ τοῦ ἀδυνατοῦ διὰ νὰ μὴ ψηφισωσιν ὑπὲρ τοῦ δυνατοῦ, ἔβρισαν τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν τῶν.

ΟΛΙΓΟΓΕΡΑΙ ΜΕΝ

ἡ ἄλλοτε, ἀλλ' ἰκανῶς ὑφραδίς ἠκούσθησαν καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος φωναί ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Κοινβουλίῳ ὑπὲρ τῆς ἀναξιοπαθούσης Νήσου μας. Χάρις δὲ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους καὶ εἰς τὸν Σερ Ἀλβερτ Ρελλιτ, πάντα τὰ οὐσιώδη ζητήματα ἡμῶν ἐτέθησαν ἐν σαφηνείᾳ ἀρίστη πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν καὶ τῆς λοιπῆς ὀμηγύρειως τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων.

ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ

ψυχὴν ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα ἀναντιρρήτως ἐπιρρωνύουσιν οἱ πατροπαράδοτοι Γυμναστικοὶ ἀγῶνες, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην ὡς καὶ ὑπὸ πάσαν ἄλλην ἐπιτυχιστάται ὑπῆρξαν οἱ ἐν Λεμεσοῦ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τελεσθέντες, εἰτινες ἀπαξ ἐτι συνέτειναν εἰς τὴν ἐπιμᾶλλον παγίωσιν ἐν τῇ Νήτῳ μας τοῦ ἔθνους τῆς ἐθνικωτέρας τῶν πανηγύρεων.

ΑΝΑΝΤΙΡΡΗΤΩΣ

δύναται νὰ λεχθῆ, ὅτι κατὰ τὸν λήξαντα ἐνιαυτόν τὸ ἐκπρεμὲς ἐπὶ πρόβλημα τῆς πληρώσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου εἰσηλθεν εἰς φάσιν ἐμπρέπουσαν τῶν.

Καὶ εἰς τοῦτο συνέτεινεν ἡ κατὰ ὀκτώβριον ἀληθεύσα ἐγκύκλιος τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας Κ) πόλεως, ἐν ἣ περι-

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΗΜΕΡΑ ΓΑΜΩΝ

Ἄσπυρος εἰς τὴ κοινωνικὰ μας χρονοῦν ἡ μείνη ἡ τελευταία Κυριακὴ τοῦ 1903.

Τὰ τυοικίσινα τὰ ὁποῖα ἐτελέσθησαν κατ' αὐτὴν, ὄχι μόνον εἰς Λευκωσίαν καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν νήσον, δὲν εἶναι εὐχερῆς νὰ ἀριθμηθῶσιν. εὐδαί ἐκεῖνα ἀκόμη ὅσα ἀνεγράφησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας!

Καὶ ὁ λόγος τῆς συσσωρεύσεως τούτων γίμων εἰς τὴν προχθισινὴν Κυριακὴν εἶναι ἡ προλήψις, ὅτι κατὰ τὸ εἰσεκτεν ἔτος—ὁποῖον εἶναι τὸ σημερινὸν ἐρχόμενον—δὲν ἀποβίνουσαν οὕτω ἡ τὰ συνοικίσινα.

Πλὴν τῆς ἄλλης ποικιλομέρους κινήσεως ἐξ αἰτίας τούτων γάμων, ἀπεριόριστος ἡ πῆρξιν ἐννοεῖται, καὶ ἡ τῶν γαμητῶν συμποσίων, αἵτιναι παρετίθησαν κατὰ τὸ εἰδόμενον τὴν ἐσέραν τῆς Κυριακῆς αὐτῆς.

Καὶ εἶχε εἰκαίον κάποιος ἐπιστρέφον ἐν ἀπεργραπῶν καταστάσει ἀπὸ ἐνα τέτοιο δαίπνον νὰ λέγῃ ὡς ἐπὶ τὸν τρυφεροῦς του:

— Παναγία μου! δὲν μᾶς στέλλεις κάθε μῆρα ἐνα δισεκτε χρόνο;

ΠΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΤΟΥ ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ

Ἡ νεωτάτη φάσις τοῦ Γλωσσικοῦ Ζητήματος εἶναι βεβαίως ἡ ἀπροσδόκητος κατηγορία, ἣν ἀπήγγειλεν ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ κατὰ τοῦ κ. Μιστριώτου ἐπὶ ὑποκινήσει τῶν φοιτητῶν εἰς στάσιν!

Ὁ κ. καθηγητὴς ἐκάμε λαμπρὰν ἀπολογίαν ἐνώπιον τοῦ ἡνακτιοῦ, διακηρύξας τὴ εὐγενῆ καὶ νόμιμα ἐλατήρια, ὅφ' ὧν ἐκινεῖτο κατὰ τὰς ὑπὲρ τῆς γλώσσῆς τοῦ ἔθνους ἐνεργείας του.

Μετὰ τὴν ἀνάκρισιν του εἰ ἐκαμεν ἀπὸ τῆς ἔδρας του μακροτάτην ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὀμιλίαν πρὸς τοὺς φοιτητὰς, εἰκῶν μεταξὺ ἄλλων:

... Ἐξορκίζω ὑμᾶς πάντας εἰς μαρτυρήσητε πρὸ τοῦ μεγάλου τοῦ ἔθνους δι-

ἔχεται ἡ ἀξία τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ συμβουλή, τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος δι' ἀδελφικῆς συνενονήσεως.

Τῶν προτερημάτων μίαις τριαύτης λύσεως ἐφάνη ἀντιληφθεῖσα σύμπασα ἡ Νήσος. Ἦθελε δὲ εἶναι εὐκτεν τῷ δυτι οὕτω νὰ χωρήσῃ τὸ ζήτημα μέχρι τέλους, τηρουμένου ἐννοεῖται πάντοτε ἀκηράτου τοῦ γαῖτρου τῆς Ἐκκλησίας μας.

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ

τοῦ ἐνιαυτοῦ σιμπιπτει καὶ τὸ τέλος τῆς Ἀρμοστείας τοῦ νῦν ἐπὶ Ἀνωτάτου τοῦ Ἀρχοτος τῆς Νήσου.

Ἀνυπόμουναι ἀαιένομεν νὰ μάθωμεν τὸν διάδογον του, καὶ ἐνδιαφέρεται ἡ Νήσος τὰ μέγιστα νὰ γνωρίσῃ ὑπὸ ποῖου μέλλει νὰ διοικηθῆ ἐπὶ ὀλόκληρον ἔξαετιάν, καθ' ἣν, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ πρεθῆ τις, θὰ κρηθῆ αὐτῇ ἡ ὑπαρξίς τῆς. Ἄλλ' ὑπάρχουσιν ἤδη ἐλπίδες, ὅτι κατὰ τὸ χρονικόν τοῦτο διάστημα ἡ Νήσος θὰ ἐξέλθῃ τῆς νεκροφανείας, εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ἐκρατήθη.

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΙΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτού.

κιστηρίου ε, μη συνεβούλευσα εα ητι ευ
καιθεις προς τους νιμους της πιτριδες. Δ ε
των συμβουλων οωω: ικε νω. ειν προετρεψα
υιας ενα επεσεχθητε την τατε νην γλωσσων
'Εγω ουδεποτε εγενην ταπε νοδιδαιταλας,
αλλα παντοτε κ.θ.γγ.η: πολιτων. Τ:
'Εθνος ουδενι επιτρεπει να με ωση ο κυριος
της θρησκείας, εκχ.δατη την γλωσσαν, και
διασπείση την ενότητα της φυλής.

«Διότι, η γλώσσα είναι υπερίστι του
πολιτεύματος και των νομων και των πολι-
τευομένων. 'Εάν έχη γλώσσαν, έχεις έ-
θνος και πάντα τα ερημύνα. Της γλώσσης
όμως, απολασθήσῃ: τὰ κινεα συνεπείλυν-
ται . . .»

Προς δημοσ οργισον εα ομ.λων ο κ. Μ:
στρωτης ειπε και οτι :

« . . . Τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ τῆς γλώσ-
σης ἔχει καὶ ἡ Δ. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς,
ὅστις εἶπε πρὸς ἐλογίην ἐν τῷ ἔσωτερικῷ,
ὅτι οἱ μεταφραστὰι τοῦ Εὐαγγελίου οὐκ εἰ-
σι πρὸς μικρὰ παιδί, ἀλλὰ μελόνουσι τὰ
χαίρι ἀγγέλλα εἰς ἐπιγραφῶν. 'Οχι τὸ Εὐ-
αγγέλιον, ἀλλὰ καὶ ὁ εἰς τὴν μετάφρα-
σιν τῶν δραματικῶν ποιητῶν οὕτω πρέπει τις
να ὀργίζετα.

«'Εχω την υπερίσταν συνείδησιν οτι
και ως πολίτης και ως 'Ελλην ἐπιπλήρωσα
τὸ καθήκον μου πρὸς τὴν πατρίδα, και εἰς
αὐτὸ μετὰ ψυχολογίας ἤθεσα τὸ κατη-
γορητήριο, ὅπως εὐχόμενος ν' ἀποθῆ ἐν
ἁγῶν τοῦ 'Εθνους.»

ΜΗΝΙΑΙΟΣ ΑΠΟΡΡΗΣΙΣ

«'Ελπίε τέλος πάντων ἡ μήνη των
κυριων της Αστυνομικῆς Μουσικῆς.
μήνη ἡ ὁποία, με τὸν Δ. κ, εἰς ἐπε-
ρυσαν εἰς ἀφορμῆς τόσον εἰς μεγάλη: οτι
και ἡ μεταξὺ Μουσικῶν και Ἀρτι-
ων! . . .»

Και ἡ καλή—καλό καλή ἀληθῶ:—
Μουσική εἰτάχθη νά πα αἰζῆ πλέον εἰς
τὸν Κήπον, ὑπὸ τὸ περιπτερόν της τὸ
ὅποιον τόσον αἰριὸν μίτην τὴν ἀνέμειν.

'Επί εἰ τέταρτος, ὅλος της ὕρας,
και ἐκάστην Παρασκευὴν μέρα, ἐπὶ το
παρόντος τουλάχιστον, και . . . και εὐ
ἐπιτρέποντος.

Τὸ πρῶτον ἔως ἐθεωρήθη ἀνακ το
μήπως . . . ὑπῆρχε κίνδυνος μουσικῆς
βυ υστραμχ.ας.

Τὸ εἰ δεύτερον, ὅτι: . . . εἰν πιστεύο-
μεν νά ὑπάρχη κανεὶς οἷτι: νά ἐπερι-
μινε νά ὀρισθῆ ἄλλη ἡμέρα ἀπὸ τὴν
Παρασκευῆ, κατα τὴν ὁποίαν συνήθως
σεργιανίζου εἰς τὸν Κήπον εἰ εὐλαμάδες.

Αναθεν της εἰσοδου των παρι τα
Γραφεία ἐργοστασιων του μηχανικοῦ της
Κυβερνήσεως παρετηρήτο μέρα: πρό τι-
νος ἡ σχετικὴ ἐπιγραφή 'Ελληνιστί και
'Αγγλιστί.

Ἡ Δ. 'Εξοχότης διελεύσασα ἡ-
μέραν τινὰ ἀπ' ἐκεί και εἰούσα τὴν

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

—Συνήλθον τῇ 25 λήξαντες εἰς τὸν
«Κυπριακὸν Σύλλογον» τὰ μέλη τοῦ
Ταμειυτηρίου ἡ «'Αγάπη» και ἀπεφά-
σιταν ν' ἀνασττήσωσι τὸ ταμειυτήρι-
ον ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα.

Γενόμεῶν δὲ ἀρχαιρεσιῶν ἐξελέγη-
σαν οἱ κ. κ. Β. Παπαμιχαῆλ, Διευθυν-
τῆς. 'Αντ. Μιχαηλίδης, ὑποδιευθυντῆς.
Ι. Τ. Λεϊζίδης, ταμίας. Ι. Μ. Ταλιαδῶ-
ρος, γραμματεὺς.

Μέλη δὲ τοῦ Συμβουλίου οἱ κ. κ.
Λοῖκος Πετρίδης. 'Ηρ. Χ' 'Αεραάμ.
Σ.υλ. Θεοδοσίου. Ν. Λυμκουρῆς. Μ.
Κυπριανίδης. Γ. Χ' Σταυρῆς. Α. Πι-
τρίδης, και Σοφ. Λιασίδης.

—Εἰς τὴν Διεθ. 'Εκθεσιν τῶν 'Α-
θηνῶν τὰ χρυσοῦλια τοῦ παρ' ἡμῶν γε-
ωπόνου κ. Π. Συμεωνίδου ἐβραβεύθη-
σαν τυχόντα 'Αργυροῦ Μεταλλεῖου.

—Μεταξὺ τῶσων ἄλλων ὑποψη-
φίῶν 'Αρμυστῶν της Νήσου μας διὰ
τὴν προσιχῆ ἔξαιετιαν, οἵτινες ἀνε-
γράφησαν ἤδη εἰς τὸν Τύπον, φέρε-
ται ἐσχάτως και εἰς ἀκόμη, ὅστις κα-
τάγεται ἐκ Μάλτας, και φέρει τὸν
τίτλον κόμητος.

—Τὸ Ταχυδρομειον Λευκωσίας θα
δεχθῆ ἐπιστολάς διὰ τὸ ἔσωτερικὸν μέ-
χρι της μισσημείας της αὐριῶ Παρα-
σκευῆς. Τοῦτο δὲ θά γίνετα κατὰ δικα-
πι.θημῆρια μόνον.

—'Αποστάλη εἰς τὸ Γραφεῖόν μα:
ὁ πρῶτος ἀριθμὸς μηνιαίου περιοδικοῦ
ὑπὸ τὸν τίτλον Κυπριακῆ 'Εφημερίδας.
'Εκδίδεται ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ ἀγνώστου
ἐκδότου. Θα ἀσχολεῖται δὲ, ὡς γράφει,
ἀπεκλειστικῶς εἰς τὴν γεωργίαν, βιο-
μηχανία, και τὸ ἐμπόριον. Θά εἴχτω
πρόσθετα 'Αγγλιστί, και 'Ελληνιστί. εἰ-
τινας δὲ περιστάσεις και Τουρκιστί. Πῶ-
σιν αἰτησις ἀπιυθύνετα: πρὸς τὸν 'Ελ-
δοτην της Κυπριακῆς 'Εφημερίδας εἰς
Λευκωσίαν.

—Ὡς ἀεκοινώθη ἡμῶν εἰς 'Αθηνῶν
ἐσχάτως, αἱ δηλώσεις συλλετοχῆς εἰς
τε τὸ Συδῆριον και τῆ, 'Εκθεσιν γί-
νοται ἀθροῖαι και ἐκ της ἐλευθέρως
'Ελλάδος, και ἐκ Συμῶνης, Κρήτης,
και τῶν ἄλλων 'Ελληνικῶν χωρῶν.

'Εγένοντο ἐπίσης δηλώσεις συλλε-
τοχῆς πλείστα διὰ τὸ Ἱστορικὸν Ἰδιᾶ
τιμῆμα της 'Εκθέσεως, ὅπως οὕτω προ-
υηνοῖται ἀξιολογωτατον.

'Εκ Γαλλίας ἐδηλώσαν ὅτι ἰά συμ-
μετάσχωσι τὰ μεγάλα και παγκοσμίου
φῆμης ἐκδοτικὰ καταστήματα 'Ασσιέ
και Κολίν. 'Εξ 'Αγγλίας τὰ τοῦ Μακ-
μύλλαν, Τζόνστιων, Μπλάκη και Γκίν.
'Εκ Γερμανίας θά συμμετάσχη τὸ

ἐπ γραφῆν εἰδωσε παράυτα διατίγας νά
δραθῶν . . . τὸ ἄπορον!

Και ἡ ἐπ γραφῆ ἀπεκκηλώθη, και εἰ-
εἶθη ἄλλη, συνεταγμένη αὐτῇ 'Αγ-
γλιστί, Τουρκιστί, και 'Ελληνιστί.

Τῶρα . . . εἰν θά ἐρωτήετα βεβαί-
ως: τί σχετὸν ἔχει ἡ Παρασκευῆ της
Μουσικῆς; και ἡ ἐποκαθηλώσει της ἐ-
πιγραφῆς!

ἐργοστάσιον μολυβδοκοנדύλων Κραμερ,
και ἄλλα.

Και ἐκ Ρουμανίας, τῇ ἐγκρίσει τοῦ
'Υπουργείου της Παιδείας αὐτης, θά
συμμετάσχωσι διάφορα ἐκπαιδευτικὰ
ιδρύματα.

Ὡς ἀνακοινῶσι δὲ πρὸς τὴν ἐπιτρο-
πείαν τοῦ Συνεδρίου ὁ ἐν Πετροπολεῖ
ἐπιτετραμμένος της 'Ελλάδος, και ἡ
Ρωσσιῆ Κυβέρνησις ἐδειχθη πρόθυμος
νά συντελέση πρὸς πλουτισμὸν της
'Εκθέσεως.

Αἱ δὲ μέχρι τοῦδε δηλώσεις μελῶν
τοῦ Συνεδρίου ἀνέρχονται εἰς 142,
εἰς ὧν 99 καθηγητῶν και διδασκάλων,
και 17 δηλώσεις κυριῶν.

—'Ενεκα της ἐστῆς ὁ «Κύπριος»
ἐκδίδεται σημερον ἀντὶ μεθαύριον Σάβ-
βατον.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—'Η Δεσποινὴς Κλεονίκη Κ. Σαββί-
δου και ὁ ἱατρός κ. Εὐέλθω Γλυκῆς
ἐπέσειν τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ τοὺς
γάμους των, εὐλογηθέντας ἐν τῇ οἰκίᾳ
της νόμης ἐν μέσῳ πολυαριθμῶν συγγενῶν
και φίλων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου.
Εἰς τὰ ἀπερα των λοιπῶν συγγενῶν συγ-
χρητήρη: και τὰς εὐχὰς συνονοὶ και ἡ Δι-
εθύσεως τοῦ «Κυπρίου» τὰς ἰδικὰς της, εὐ-
χουμένη πρὸς τὸ εὐεργιστον ζεύγος πῖσα δλ-
βιότητα.

—Κόρη ἐκ των σπανίων διὰ τὰ λαμπρά
της προτερήματα, ἡ Δεσποινὴς Χρυστάλλα
Θ. Περσιτινῆ, ἠνάθη τῇ παρελθούσῃ Κυ-
ριακῇ ἐν Λιμησῶν διὰ των δεσμῶν τοῦ
ὕμνιαιου μετὰ τοῦ ἀνταξίου καθ' ὅλα αὐ-
της ἀξιοτιμῶν κ. Βρασιδῆ Δ. Λαυίτου. Ὁ
«Κύπριος» ἀπιυθίνει μυσίκα εὐχὰς και συγ-
χρητήρη.

—'Εν Βιτηλῇ ἐτελέσθησαν τῇ παρελ-
θούσῃ Κυριακῇ οἱ γάμοι τοῦ φίλου κ. Γε-
ωργίου Χ' Σάββα μετὰ της καλῆς κόρης
Μαρίας Χ. Ζιχαριδίου. 'Εγγιάρδια συγγε-
ρητήρη.

—Τῇ προχθὴς Κυριακῇ ἡ ἐκκλησία μας
κύλογησε τοὺς γάμους τοῦ κ. Παύλου Χρι-
στοδούλου μετὰ της σεμνῆς κόρης Χρυστάλ-
λους 'Αντωνίου, εἰς τὸ προάστειον Καμαί-
μακλῆ.

—Ἡ εὐλογηθῆσαν τῇ παρελθούσῃ Κυρια-
κῇ ἐν τῷ ἱερῷ ναῶ τοῦ 'Αγίου Σάββα οἱ
γάμοι τοῦ κ. 'Ηλίας Λεϊζου μετὰ της Δε-
σποινῆς Μαρίας Γεωργίου.

—'Ετελέσθησαν τῇ παρελθούσῃ Κυρια-
κῇ οἱ γάμοι τοῦ κ. Ι. Σπανοπούλου, πι-
λοποιῦ, μετὰ της Δεσποινῆς Μαρίας Νι-
κολάου.

—'Η Δύτου Πανιερότης ἐ Μητροπολίτης
Κιτίου ἀφίκατο εἰς Λευκωσίαν τὸ παρελθόν
Σάββατον και ἐνεχώρησε πάλιν ἐπιστρέ-
φον εἰς Λάρνακα τῇ προχθὴς Τρίτῃ.

—Ὁ ἐκ Πάφου κ. Θεμιστοκλῆς Α.
Μιχαηλίδης ἐξετασθεῖς ἐνώπιον τοῦ Νο-
μικῶ Συμβουλίου της Κύπρου, εἶλαβε τῇ
ἀδαιαν τοῦ δικηγορεῖν ἐνώπιον πάντων των
δικαστηρίων της Νήσου. Συγχρητήρη: θερ-
μότητα.

—Λαγαφόρος οὐολογίας της Πιστωτικῆς
Τραπεζῆς 'Αμπελοδάμου εὐρίσκατε πάν-
τοτε παρὰ τῷ κ. Μ. Κ. Φυλακτού, ἀντι-
προσώπῳ της Τραπεζῆς ἐν Λευκωσίᾳ.

ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΚΥΠΡΙΑΣ

ΧΑΡΙΕΣΣΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΜΟΣ

Καθιστοροῦσα τὰ ἐν τῇ ὀλίγῃ Νήσῳ ταύτῃ μνήμης, καὶ διηγήσεως ἐπισημότερα.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ἡμῶν ὄντων ἐν Κύπρῳ εὐρέθησαν ὑπόνομοι πεπληρωμένοι ἀπὸ θήκας νεκρῶν, καὶ λάρνακας, περιεχούσας εἰσὶν ὄστᾶ, καὶ πτώματα ἀρχαίων πολλῶν νεκρῶν, καὶ ἀναμφιδόλως τὸ μέρος ἦν αὐτοῦ, νεκρόπολις, καὶ κοινοτάφιον τῆς Χρυσοπόλειος. Περὶ τοῦς νεκρικοῦς λάρνακας τούτους εὐρέθησαν τεθημένοι λύχνι νεκρικοί, σταμνία, καὶ ἄγρια διάφορα, κέρατα, καὶ ὑάλινα, ἅπερ εἰ παλαιοί, γὰρ τὰς προλήψεις τῆς δυσειδαιμονίας αὐτῶν, ἐγίμιζον εἰς τινὰς βητάς ἡμέρας τοῦ χρόνου ἀπὸ μελίκρατον, ἔλαιον, καὶ εἰνευχεῖας, προσφέροντες σπονδὰς, καὶ ἐναγίσματα, τὰς καταχθονίαις ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων αὐτῶν, νομίζοντες, εἰ δειλοὶ, ὅτι μετὰ τὰς τοιαύτας ἐγχύσεις, καὶ σπονδὰς, τὰς λαθαλιζομένης ἐπὶ τῶν τάφων τῷ Πλούτῳ καὶ τοῖς λοιποῖς, αἱ εἰς τὰ ἀνύπαρκα ἐκεῖνα ἡλύσια πεδία περιπλανώμενοι ὄθην ἀνευ τῶν σωμάτων οὐκ αἰ τῶν νεκρῶν αὐτῶν, ἐτρέφοντο· ὃντιν ἐκάλιν δὲν ἤθελεν εἶναι καταλειμμένος ὑπὲρ γῆς φίλος, ἢ συγγενής, ἄσιτος ἐκείνος τάχα ὁ νεκρός, καὶ λιμῶντων εἰς τὸν ἄδην ἐπολιτεύετο· ὅθεν ἀπὸ τῶν συνεχῶς ἀνευρισκομένων αὐτῶν νεκρῶν λάρνακων, ἐπιψηφίζομεν, καὶ λέγομεν διαταγῆς δέχα, ὅτι ἡ Πόλις αὕτη Λάοναξ ὠνεμάσθη· πλησίον δὲ τῆς Πόλιος ταύτης τῆς πάλαι ποτὲ Χρυσοπόλειος, ἦν καὶ ὁ κλειστός λιμὴν τοῦ Κιτίου, κατὰ τὸν Στράβωνα.

Κίτιον πρὸ τοῦ ἰσθμοῦ, καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ αὐτοῦ ὄνματος, ποτὲ κείμενον, καὶ ἤδη τὰ εἰρήπια τῆς μεγάλης αὐτοῦ καταστροφῆς, τῆδε κάκεισε διεσπαρμένα ὄρωνται. Πόλις ποτὲ αὕτη διάσημος, καὶ περικλειῆς· κτίσιμα καὶ ἀποικία τῶν Φοινίκων, ὅθεν ἐξήνησε Ζήνων, ὁ τῆς Στωικῆς Φιλοσοφικῆς αἰρέσεως Ἀρχηγέτης, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ διάφημος Ἰατρός.

Ἐνταῦθα πρὸ τῶν τειχῶν τῆς Πόλιος ποτὲ αὐτῆς, πελορικῶν ταύτην φρουρουμένην ὑπὸ τῶν Περσῶν, ἀπέθανε Κίμων, ἐκεῖνος ὁ θαυμάσιος στρατηγός τῶν Ἀθηναίων, ὁ εὔτε τόλμη Μιλτιάδου, εὔτε συνέσει Θεμιστοκλέους τὸ παράπαν λειπόμενος, ὅς τις τελευτῶν, ἐπρόσταξεν τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, εὐθὺς νὰ ἀποπλεύσωσιν ἀπὸ τῆς Νήσου ἀποκρυφάμενα τὸν θάνατον αὐτοῦ· ὅθεν καὶ συνέβη, μῆτε τῶν Περσῶν, ἀλλ' εὔτε τῶν Κιταίων τὴν ἀπάτην αἰσθημένων, ἀσφαλῶς τοῦς Ἀθηναίους ἀνακομισθῆναι, στρατηγουμένου, καὶ μετὰ θάνατον ὑπὲρ Κίμωνος· οἱ Κιτιεῖς ὁμως, προστάξαντες αὐτοῖς τοῦ χρησμοῦ, μὴ ἀμελεῖν Κίμωνος, ἀλλ' ὡς κρείττονα τινὰ σέβασθαι αὐτόν, καὶ γεραίρειν, ὑψώσαντες αὐτῷ πρὸ τῆς Πόλιος ἐν Μουσώλειον μεγαλοπρεπῆς, ἐτίμουν αὐτόν ἐν λιμῶν καὶ γῆς ἀφορία.

Πλησίον τῆς ἀλικῆς ἐστὶν ἰδρυμένον ἐν Ὀθωμανικῶν Τέμενος, καὶ ἐν αὐτῷ ὄραται ἐν Μουσώλειον, ἐν ᾧ οἱ τῆς Ἄγαρ οὔτοι νομίζουσιν ὅτι ἡ τοῦ Προφήτου αὐτῶν Μάμμη ἐνταφιάσθη. Ἐνταῦθα συβρέουσιν αὐτοὶ προσκυνοῦντες τὴν τοῦ νομοδότου αὐτῶν τῆς μητρὸς ὄθην μητέρα, χωρὶς ὁμως νὰ πολυπραγμονήσωσιν τὸ, τίτιν τρόπον αὕτη μετεκομίσθη, καὶ μετετέθη εἰς τοῦτον τὸν τόπον ἀπὸ τὰ βάρθη τῆς Ἀραβίας. Ἡ παράδοσις πραγματικῶς καὶ βεβαίως δὲν πληροφροεῖ ἡμᾶς περὶ τούτου, ἀλλ' ἡ εὐλάβεια, μετὰ τὰς εἰκαίας αὐτῆς προλήψεις, πιστεύει ὀλισθηρῶς, καὶ εἰς τὰ

ἀδύνατα δοξάζει τὰ μὴ διτὰ, ὡς διτὰ, καὶ ἀρκεῖται μετὰ τοῦτο.

Ὁ μόνος δὲ περὶ τοῦς γυναῖκας ἐκ τῶν Σαρρακηνῶν τελευτησάντων ἐν Κύπρῳ πληροφρῶν ἡμῶν μετὰ πιθανότητος, ἐστὶ Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογένητος, ὅς τις ἐν τῷ περὶ θεμάτων αὐτοῦ Βιβλίῳ λέγει, ἐπὶ ἐπὶ Ἡρακλείου Ῥωμαίων Ἀνακτος, νικηθέντων τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατευμάτων, ἐκράτησαν εἰ Σαρρακηνεὶ τῆς Κύπρου, στρατηγουτός τοῦ Ἀμπευπάχαρ, τοῦ καὶ Μαυροῦ, εὔ καὶ τῆς θυγατρὸς τὰφος εἰ αὐτῇ φαίνεται. Εὐδὴλον· ἐν ἐκ τῆς μαρτυρίας τοῦ Ἀνακτος τούτου, ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, τευτέστι περὶ τὸ 950 ἔτος, ὁ τὰφος αὐτῆς ἐν Κύπρῳ ἐωράτω· εὔτος δὲ ὁ φεβερὸς, καὶ δυνατὸς πολέμιστής Μαυρίας, ἦν ἀπὸ Μωάμεθ Ἀρχηγός ἑδῶμος, ὅς ἐπὶ Ὀτμάν, τετάρτου ἀρχηγού, ἀπὸ Μωάμεθ, στρατηγὸς ὢν αὐτοῦ, τότε προσέπλευσεν εἰς Κύπρον, μετὰ μεγάλου στόλου, καὶ ἐκυρίευσεν αὐτῆς. Ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, φαίνεται τῷ πατρὶ συστρατιεύουσα, καὶ ἀσθενήσασα ἀπέθανεν ἐν τῇ τοῦ Κιτίου Πόλι, καὶ ἐτάφη πλησίον τῆς Πόλιος ποτὲ ταύτης, εἰθα ὑψώθη ἐπὶ Ὀθωμανῶν τὸ νῦν ὄρωμενον Τέμενος. Μάτην λοιπὸν ἐναυδρύνονται εἰ δεξάζοντες ὡς μάμμη ἔθην τῷ Νομοθέτῳ Ἀραβῶν, τὴν ἐν Κύπρῳ πέρας ζωῆς λαβοῦσαν ἐψήγοον αὐτῷ ταύτην Μαυρίσσαν.

Αἱ περὶ τὸν Λάρνακαν, καὶ τὴν Σκάλαν (ἐκτὸς τῶν ὠραίων περιβολῶν τινῶν εἰκῶν) πεδιάδες εἰσὶ κειρωμέναι· ἡ γῆ αὐτῶν, ὑπὸ τῆς πελυκρονίου ἀφιδεκαλίας, κατιξηρήθη, τινὰ δένδρα ἐκ διαλειμμάτων εἰς αὐτὰς τὰς πεδιάδας ὄρωμενα δεικνύουσι μένον τὸ πρόσχημα τῆς ποτὲ εὐκαρπίας, ἢ δὲ κριθῆ, εἰς τινὰ μέρη βλαστάνουσα, στολιζει τοῦλάχιστον αὐτῇ μετὰ τὸ εὐθαλίε τῆς ποῆς, τὴν τῆς γῆς στειρότητα. Ἐν καιρῷ τῶν κυνκῶν καύσεων, ἡ ἀτμοσφαῖρα πληρουμένη ἀπὸ τὰ ἀλατωδῆ ἐκεῖνα νοσηφῶρα ἄτομα τῆς πλησίον ἀλικῆς, τὰ ἀπὸ τῆς θερμότητος πεκυρακτωμένα, ποιεῖ τὸν ἀναπνεύμενον ἀέρα βλαβερὸν, καὶ νοσηρὸν τοῖς ἐγκατοικοῖς· τὰ εἴδη τῶν ἐλαίων, ἐκάλυπτον ποτὲ τοῦς τόπους ἐκεῖνους, ὅπου τινὰ μόνον δένδρα ὄρωνται τὴν σήμερον περὶ τὸν Λάρνακαν, καὶ Κινστέρναι, αἱ περὶ τὴν Πόλιν ταύτην ἡμεθαρεῖς, ἦσαν τὰ τοῦ ἀφθονοῦ συναθροισμένου ἐκεῖνο οὐχί. Αἱ τοῦ Λάρνακος εἰκαίαι εἰσὶν εὐρύχωροι, καὶ καλῶς πρὸς τὸν τῶν Εὐρωπαϊκῶν τρόπον στειλιζομένηαι. Ἐν τῷ τῷ Μ. . . . Κ. εἰκῶ εὐρεθμεν ἐφ' ἑνὸς ἀρχαίου Στρηλεπάτου, ἦτοι βάσειως μιᾶς στήλης τὴν ἐφεξῆς ἐπιγραφὴν.

Η ΠΟΛΙΣ

ΑΓΙΑΝ ΔΑΜΟΘΕΤΟΥ ΚΡΗΤΑ
ΤΟΝ ΑΡΧΙΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΤΟ-
ΛΕΜΑΙΟΝ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ
ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΝ ΑΔΕΛ-
ΦΗΝ ΘΕΟΥΣ ΦΗΛΟΜΗΤΟΡΑΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ

Αὕτη ἡ στήλη ἀνηγέρθη εἰς τιμὴν, καὶ μνήμην τοῦ ρηθέντος Ἀγίου Ἀρχισωματοφύλακος ὑπὸ τῶν Κιτιῶνων, ἢ δ' ἐπεξήγησις ταύτης τῆς λακωνικῆς ἐπιγραφῆς. ἔχει οὕτως. Ἡ Πόλις στεφανοί, ἢ τιμᾶ μετὰ τὸ ἀνεγερθῆν αὐτὸ μνημεῖον, καὶ στήλην, τὸν Ἀγίαν, τὸν ἐπὶ τῆς Πόλιος ταύτης διορισθέντα Διοικητήν, ἐνεκα τῆς ἀρετῆς, καὶ εὐνοίας αὐτοῦ, τῆς εἰς Βασιλέα Πτολεμαῖον, καὶ τὴν Βασιλισσαν Κλεοπάτραν δεικνυμένης, καὶ τῆς εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν γενομένης παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀρχισωματοφύλακος εὐεργεσίας.

(Ἀκ ο λ ο υ θ ε ι .)